HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מאי נ"מ אכמה. קמ"ל הא דקתני קונסין אומו דקנסינן ליה לפלוגי אכמה אלמא מכר את הכהמה לעובדיה דקבלה עיניה אלא לעובדין קנסינן ליה בין לרבי יהודה בין לרבנן דרבנן לא פליגי עליה דר' יהודה אלא לענין בכורה: **לא אעובד.** קנסינן ליה שבכר היה בעיניה ומכרו לגמרי אבל עוברין שעתידה להתעבר לא מיכפת לן: **דיקא נמי.** דתעובר קאי מדקתני ותן כל דמיו לכהן ומי אכהמה כהן מאי עבידתיה: **מסייע ליה.** דאי דקתני קונסין: **או נאו דוקא.** דלא קנסינן ליה כולי האי. אי נמי טפי מהכי קנסינן ליה אם אין העובד כוכבים מתעלה בכך: **ת"ש.** מדגבי עבד מני מאה והכא עשרה שמע מינה דוקא קאמר דאי לאו דוקא ליתני תרוייהו מאה או תרוייהו עשרה: לעולם בהמה גסה לעובד כוכבים קונסין אותו עד מאה בדמיו שאני עבד דכל יומא ויומא מפקע ליה ממצות ואיכא דאמרי אמר ריש לקיש המוכר בהמה גסה לעובד כוכבים קונסין אותו עד מאה בדמיה תנן והנותן לו בקבלה אף על פי שאינו רשאי קונסין אותו עד עשרה (ע) בדמיה מכירה פסקה מיניה קבלנות לא פסקה מיניה דוקא או לאו דוקא תא שמע דאמר ר' יהושע בן לוי המוכר עבדו לעובד כוכבים קונסין אותו עד עשרה בדמיו שאני עבד דלא הדר ליה בהמה מאי טעמא משום דקא הדרא ליה ניקנסיה טפי חד אלא עבד מילתא דלא שכיחא היא וכל [ד] מילתא דלא שכיחא לא גזרו ביה רבנן: וחכמים אומרים כל זמן שיד העובד כוכבים בו': אמר רבי (ג) יהושע ושניהם מקרא אחד דרשו [ו] כל בכור דגבן סברי בכור מקצת בכור משמע כתב רחמנא כל עד דאיכא כוליה ורבי יהודה סבר בכור כוליה בכור משמע כתב רחמנא כל דאפילו כל דהוא איבעית אימא דכולי עלמא בכור רובא משמע מר סבר כל משמע למלויי אתא ומר סבר לגרועי אתא וכמה תהא שותפות של עובד כוכבים ותהא פטורה מן הבכורה [ז]אמר רב הונא אפילו אזנו מתקיף לה רב נחמן ולימא ליה שקיל אזנך וזיל איתמר רב חסדא אמר רבר שעושה אותו נבלה ורבא אמר רבר שעושה אותו טריפה במאי קמיפלגי בטריפה חיה למאן דאמר רבר שעושה אותו טריפה קסבר [ח]טריפה אינה חיה ולמאן דאמר רבר שעושה אותו נבלה אבל טריפה חיה אמרוה רבנן קמיה דרב פפא הא דרב הונא ורב חסדא ורבא לא פליגי הא בו הא באמו אמר להו רב פפא מאי שנא בו דבעינן כל בבור וליכא [י]אלא לא שנא מתקיף לה מר בר רב אשי מאי שנא מנפלים דאף על גב דלאו בני חיותא נינהו קדשי [יא] דאמר מר [3] פטר שגר בהמה שגר בבהמה התם כיון דלא עריבו בהו חולין קרינא בהו בבהמה כל בבור הכא כיון דעריבו בהו חולין לא קרינא בהו כל בבור ר' אלעזר לא על לבי מדרשא אשכחיה לרבי אסי א"ל מאי אמור רבנן בי מדרשא א"ל הכי

מ"ש מנפלים. [ט] מעי"ג דתמה כמה נמי מי נמי הוה ליה לעובד כוכבים היה דבר שעושה אותו נפילה ליקדום חלק היכולת מעי"ג דלמא בר מיתת הוא: **אפי' מום קל.** ואפי' אין לעובד כוכבים שותפות אלא בחומה שהיה נוטל חלקו אינה לא נפלה ולא טרפה אלא מום קל בעלמא פטורה מן הבכורה: הכי

מאי לאו אבהמה לא אעובר דיקא נמי דקתני קונסין אותו עד עשרה בדמיו שמע מינה מסייעא (ליה) לריש לקיש דאמר ריש לקיש המוכר בהמה גסה לעובד כוכבים קונסין אותו עד מאה בדמיו שאני עבד דכל יומא ויומא מפקע ליה ממצות ואיכא דאמרי אמר ריש לקיש המוכר בהמה גסה לעובד כוכבים קונסין אותו עד מאה בדמיה תנן והנותן לו בקבלה אף על פי שאינו רשאי קונסין אותו עד עשרה (ע) בדמיה מכירה פסקה מיניה קבלנות לא פסקה מיניה דוקא או לאו דוקא תא שמע דאמר ר' יהושע בן לוי המוכר עבדו לעובד כוכבים קונסין אותו עד עשרה בדמיו שאני עבד דלא הדר ליה בהמה מאי טעמא משום דקא הדרא ליה ניקנסיה טפי חד אלא עבד מילתא דלא שכיחא היא וכל [ד] מילתא דלא שכיחא לא גזרו ביה רבנן: וחכמים אומרים כל זמן שיד העובד כוכבים בו': אמר רבי (ג) יהושע ושניהם מקרא אחד דרשו [ו] כל בכור דגבן סברי בכור מקצת בכור משמע כתב רחמנא כל עד דאיכא כוליה ורבי יהודה סבר בכור כוליה בכור משמע כתב רחמנא כל דאפילו כל דהוא איבעית אימא דכולי עלמא בכור רובא משמע מר סבר כל משמע למלויי אתא ומר סבר לגרועי אתא וכמה תהא שותפות של עובד כוכבים ותהא פטורה מן הבכורה [ז]אמר רב הונא אפילו אזנו מתקיף לה רב נחמן ולימא ליה שקיל אזנך וזיל איתמר רב חסדא אמר רבר שעושה אותו נבלה ורבא אמר רבר שעושה אותו טריפה במאי קמיפלגי בטריפה חיה למאן דאמר רבר שעושה אותו טריפה קסבר [ח]טריפה אינה חיה ולמאן דאמר רבר שעושה אותו נבלה אבל טריפה חיה אמרוה רבנן קמיה דרב פפא הא דרב הונא ורב חסדא ורבא לא פליגי הא בו הא באמו אמר להו רב פפא מאי שנא בו דבעינן כל בבור וליכא [י]אלא לא שנא מתקיף לה מר בר רב אשי מאי שנא מנפלים דאף על גב דלאו בני חיותא נינהו קדשי [יא] דאמר מר [3] פטר שגר בהמה שגר בבהמה התם כיון דלא עריבו בהו חולין קרינא בהו בבהמה כל בבור הכא כיון דעריבו בהו חולין לא קרינא בהו כל בבור ר' אלעזר לא על לבי מדרשא אשכחיה לרבי אסי א"ל מאי אמור רבנן בי מדרשא א"ל הכי

מ"ש מנפלים. [ט] מעי"ג דתמה כמה נמי מי נמי הוה ליה לעובד כוכבים היה דבר שעושה אותו נפילה ליקדום חלק היכולת מעי"ג דלמא בר מיתת הוא: **אפי' מום קל.** ואפי' אין לעובד כוכבים שותפות אלא בחומה שהיה נוטל חלקו אינה לא נפלה ולא טרפה אלא מום קל בעלמא פטורה מן הבכורה: הכי

ורבי יהודה סבר בולייה בבור משמע. תימה פ' בכורי הלם (חולין דף פא. ושם) אמר מיפכת רבי יהודה אומר דמו מקנת דמו וכנגן שבכרי כל דמו ופר"ת הכי פירוש מעות דלם כתב דמעות דמו מקנת דמו כלאמר הכא כתב כל דלפי' כל דהו ומקנה דהתם דריש ר"ש דמו לחלק ועוד לפי מה שפסק ר"ת בר' יהודה כלפרישים פ"ק דגיטין (דף ז: ושם ד"ה אמר) קשה הלכתא מהלכתא דאין הלכה כר' יהודה דהכא כלאמר כדאמר בפסוק דאין לית דתם להא דר' יהודה דאמר שומפות עובד כוכבים מייפת על כן יתכן לפרש דאין לדמות הלא מה שהש"ס מדמה כהיה דמתולה לפי' מקנת פתולים דף. הכא על יבמות (יבמות דף עט.) ובפרק הלמנה ניזוקת (כתובות דף 15:) מדמה להו לפלוגתא דמקנת כסף בכל כסף דהכנו דמו לחללי [כ] זהו ענין אחר כשנמעמעו בתולים ונשמיידו מקנתם כלילו נשמיידו כולן וכן כסף כתובה [ל] נשאר מקנת יש לה מזונות כלילו נשאר כולו [מ] ויש הרבה לדחות אחין להשוותן שאם לפי' מקנת שה דפליגי ר' אלעזר ורבנן פ' תומו ותת גבו (חולין דף עט:) ופ' הזהוב (שם דף קלב.) ופלוגתא דרבי יהודה בן בתירא ורבנן [מ] בכל נשף ופפ' נשוה הסיק דלמו להך דר' אחין להשוותן שאם לפי' מקנת שה דפליגי ר' אלעזר תקשה הא דפסיק הכא דלא כר' יהודה והתם קאמר לית לה להא דר' אחין להשוותן שאם לפי' מקנת שה דפליגי ר' אלעזר דלמו להך